

Sygn. akt I ACz 433/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Anna Gawelko

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa **H. M.**

przeciwko **M. M.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krośnie

z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt I C 724/10

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanej o zwolnienie jej od opłaty sądowej od zażalenia stwierdzając, że pozwana jako poseł do Sejmu RP posiada środki finansowe umożliwiające uiszczenie należnej opłaty wynoszącej 936 zł. W ocenie Sądu Okręgowego pozwana powinna liczyć się z koniecznością ponoszenia opłat sądowych i zgromadzić na ten cel środki, tym bardziej, że niniejsza sprawa trwa już jakiś czas.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwana wniosła o jego zmianę i zwolnienie jej od opłaty od zażalenia w całości.

Zarzuciła sprzeczność istotnych ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez pominięcie faktu, iż jej sytuacja materialna uległa pogorszeniu, z uwagi na toczące się wobec niej postępowanie egzekucyjne. Podała też, że ma na utrzymaniu dwie dorosłe córki, z których jedna w dalszym ciągu uczy się, a ojciec córek nie przyczynia się do kosztów ich utrzymania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Odpłatność wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych jest w Polsce zasadą i tylko w sytuacjach wyjątkowych, a w stosunku do osób fizycznych taką sytuację wyjątkową opisuje art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. jedn. Dz.U. z 2010r., nr 90, poz. 594 ze zm.), można ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych.

Takie zwolnienie sprowadza się do finansowania procesu przez Skarb Państwa i jest formą pomocy socjalnej adresowaną do osób ubogich, do których pozwana z pewnością nie należy.

Pozwana jest bowiem posłem do Sejmu RP i utrzymuje się z diety poselskiej w wysokości 10.000 zł miesięcznie.

Ponadto, sytuacja materialna pozwanej nie uległa pogorszeniu od rozpoznawania poprzedniego wniosku o zwolnienie od opłaty sądowej, a wręcz przeciwnie, uległa poprawie. Obecnie, jak i wcześniej pozwana powoływała się na zajęcie komornicze, natomiast wzrosła wysokość jej diety poselskiej z kwoty 7.100 zł miesięcznie (k. 50) do kwoty 10.000 zł miesięcznie (k. 91).

W tej sytuacji brak jest uzasadnionych podstaw do obciążania Skarbu Państwa, a tym samym pozostałych obywateli, opłatami sądowymi należnymi od pozwanej, bo do tego sprowadzałoby się uwzględnienie jej wniosku.

Należy też podkreślić, że niniejszy spór sądowy pomiędzy stronami trwa od października 2010r., co oznacza, że pozwana miała wystarczająco dużo czasu, by przygotować się finansowo na poniesienie ewentualnych opłat, na wypadek uzyskania niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia sądu.

Poza tym, zdaniem Sądu Apelacyjnego, treść wniosków pozwanej o zwolnienie jej od poszczególnych opłat sądowych w kontekście jej sytuacji materialnej oraz wysokości wymaganych opłat ewidentnie wskazuje, że zmierza ona do nieuzasadnionego tamowania postępowania w niniejszej sprawie, które toczy się już przeszło dwa lata i takie działania należy uznać za sprzeczne z celem postępowania sądowego.

Z tych względów zażalenie należało oddalić na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.